

Ög 157. Tingstads kyrka.

Pl. 83.

Litteratur: Anton Ridderstad, Östergötlands historia I (1914), s. 94; A. Nordén, Skrivelse till Riksantikvarien ^{18/7} 1938, dnr 2780/38 (och 4500/38) (ATA); G. Olson, Rapport till Riksantikvarieämbetet ^{15/4} 1942, dnr 1563/42 (ATA); B. Cnattingius, Drag ur vägarnas historia i Östergötland, i: Östergötlands vägbook (1944), s. 14; S. B. F. Jansson, Granskningsprotokoll 1946 (Runverket).

Stenen var liksom den förra undanställd i en mörk och snårbemängd del av kyrkogården i öster men restes år 1941, sedan omgivningen rengjorts, invid Ög 156.⁴⁹

Inskrift:

-stip + karþi + bru + þas- + aftir + hemkil + auk · siba sunu + sina
 5 10 15 20 25 30 35 40

»Astrid(?) gjorde denna bro efter Hemkil och Sibbe, sina söner.»

Till läsningen: Brates förslag till identifiering av de tre första runorna har jag svårt att biträda. Han har ej sett, att r. 2 trots skadan i vänstra överdelen troligen är ett **s** — man ser en hst av halv runhöjd, i bortfallets kant kan möjligen mellanleden till ett **s** spåras — och han medger ju själv, att Säves läsning av r. 3 som **t** är ofrånkomlig; runan är fullt tydligt huggen, fastän vänstra bst börjar något t.v. om hst:s topp. Något som skulle ange **r**-karaktär hos runan, finnes ej. Då nu r. 1 ej kan ha varit något annat än **a** eller **i**, synes man mig icke ha annan möjlighet än att i run-namnet se ett **astip**, onöjaktig skrivning för **astrip**(**ᚱ**). Efter 16 **s** följer en ojämnhet i ytan, en långsträckt fördjupning, i vilken det nog — trots Brates invändningar — icke vore helt oberättigat att inlägga spåren av en väntad **i**-runa, varigenom ordet bleve det regelbundna **pasi**. Jag upptar runan såsom sannolik men har avstått från att uppmåla den på stenen.^{50, 51}

Om det är en vanlig bro, som avses, och icke t.ex. en vägbank, tvekar man om dess läge, då i varje fall nuförtiden intet vattendrag finnes i Tingstad-kyrkans närmaste omgivningar.

Fig. 158. Ög 156 och Ög 157. Tingstads kyrka. Efter resningen. Foto G. Olson 1941 (ATA).

⁴⁹ I Olsons rapport 1942 anges måtten: »h=1,10; b=1,0; t=0,20 m».

⁵⁰ Jansson skriver i granskningsprotokoll 1946 bl.a. följande: Av r. 1 återstår endast nedre tredjedelen. R. 2 är svårt skadad genom bortfall. Man ser en hst av halv runhöjd; i bortfallets kant kan möjligen mellanleden till ett **s** spåras. På följande runa 3 **t** finnas, utgående från hst:s mitt, en vinkelrät skåra som verkar huggen. 9 **þ** är felmålat, bst slutar lägre än på fotot. I båda fallen förefalla mig bst något oriktigt imålade. I kanten av avsatsen efter 16 **s** ser jag nedre hälften av ett **i**. Jag vågar föreslå att runan införes som -.

⁵¹ I Janssons PM från 1947 skriver han: Kommentaren är min. Nordén skriver, alldeles som vanligt, som om iakttagelsen var hans: »Efter 16 **s** o.s.v.

Plansch 83b. Ög 157. Tingstads kyrka. Foto Nordén 1938. [Nytt foto borde ha använts efter resningen, jämför fig. 158. Jansson skriver 1947: »Ganska mycket retuscherad. Konstaterade tillägg I.A.» Med »I.A.» åsyftas ämbetets fotograf Iwar Andersson.]

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.